

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 30.06.1977, sp. zn. 4 Tz 38/77, ECLI:CZ:NS:1977:4.TZ.38.1977.1

Číslo: 37/1978

Právní věta: Predražovanie tovaru alebo služieb možno posúdiť ako prečin proti záujmom socialistického hospodárstva podľa § 2 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. len vtedy, ak páchatel konal úmyselne. Pri predražení tovaru alebo služieb v malom rozsahu treba uvážiť, či vzhľadom na § 1 ods. 2 zákona č. 150/1969 Zb. nepostačuje postih pracovníka socialistickej organizácie pre porušenie pracovnej disciplíny podľa ustanovení § 73, 76 a nasl. Zákonníka práce.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.06.1977

Spisová značka: 4 Tz 38/77

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přečin proti zájmům socialistického hospodářství

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314e ods. 1 písm. a) 150/1969 Sb. § 1
§ 2 ods. a) 65/1965 Sb. § 73
§ 76

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1978 sb. rozh.

Predražovanie tovaru alebo služieb možno posúdiť ako prečin proti záujmom socialistického hospodárstva podľa § 2 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. len vtedy, ak páchatel konal úmyselne.

Pri predražení tovaru alebo služieb v malom rozsahu treba uvážiť, či vzhľadom na § 1 ods. 2 zákona č. 150/1969 Zb. nepostačuje postih pracovníka socialistickej organizácie pre porušenie pracovnej disciplíny podľa ustanovení § 73, 76 a nasl. Zákonníka práce.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 30. 6. 1977 sp. zn. [4 Tz 38/77.](#))

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvinenej Z. V., zrušil Najvyšší súd SSR právoplatný trestný rozkaz Okresného súdu v Dolnom Kubíne z 28. decembra 1976 sp. zn. 1 T 418/76, ktorým bola obvinená Z. G. uznaná za vinnú z prečinu proti záujmom socialistického hospodárstva podľa § 2 písm. a) zákona č. 15/1969 Zb. a

odsúdená na podmienený trest odňatia slobody. Okresnému súdu v Dolnom Kubíne prikázal, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Okresný súd v Dolnom Kubíne vydal 28. decembra 1976 so súhlasom prokurátora podľa § 314e ods. 1 Tr. por. trestný rozkaz sp. zn. 1 T 418/76, ktorým bola obvinená Z. G. uznaná za vinnú z prečinu proti záujmom socialistického hospodárstva podľa § 2 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. na tom skutkovom základe, že 19. októbra 1976 v Dolnom Kubíne ako pracovníčka zberne Okresného podniku verejných služieb predražila vyčistenie obleku a pláštá celkom celkom o 17 Kčs na škodu O. Ch. Za to jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného mesiaca, ktorého výkon bol podmienenčne odložený na skúšobný čas jedného roka. Obvinená nepodala odpor a trestný rozkaz sa stal právoplatným.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal generálny prokurátor SSR v prospech obvinenej Z. V. sťažnosť pre porušenie zákona. Upozornil na to, že obvinená sa nepriznala k tomu, že vyčistenie obleku a pláštá predražila úmyselne, ale že sa tak stalo nedopatrením. Preto okresný súd mal návrh okresného prokurátora na potrestanie prejednať na hlavnom pojednávaní.

Najvyšší súd SSR preskúmal napadnutý trestný rozkaz a zistil, že zákon bol porušený.

Treba súhlasiť so sťažnosťou pre porušenie zákona, že vydanie trestného rozkazu sa stalo v rozpore s ustanovením § 314e ods. 1 písm. a) Tr. por. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že v konaní o prečinoch môže samosudca bez prejednávania veci na hlavnom pojednávaní vydať trestný rozkaz, ak sa obvinený v priebehu objasňovania priznal a samosudca vzhľadom na výsledky objasňovania nemá dôvod pochybovať o pravdivosti tohto priznania. Priznanie obvineného, ktoré je predpokladom pre vydanie trestného rozkazu, sa musí vzťahovať na celý skutok, ktorý je predmetom návrhu na potrestanie, vrátane zavinenia. Takéto priznanie však obvinená Z. V. neurobila. V priebehu objasňovania obvinená sice priznala, že vyčistenie obleku a pláštá predražila o 17 Kčs na škodu občana O. Ch., obhajovala sa však tým, že poškodenému O. Ch. omylom účtovala vyčistenie obleku a pláštá ako rýchločistenie. Veci mu totiž vydávala už po zatvorení zberne, pričom na vyčistených veciach neboli príslušné lístky. Keď po vydaní vecí z dokladov zistila, že občanovi O. Ch. účtovala viac, napísala mu korešpondenčný listok, aby si prišiel pre peniaze a trikrát mu i telefonovala, avšak menovaný si pre peniaze neprišiel. Z uvedeného je zrejmé, že pre vydanie trestného rozkazu nebola splnená podmienka uvedená v § 314e ods. 1 písm. a) Tr. por.

Uvedené naznačuje, že je chybný aj výrok o vine obvinenej Z. V. z uvedeného prečinu. Okresný súd si zrejme dostatočne neuvedomil, že predražovanie tovaru alebo služieb môže byť posúdené ako prečin proti záujmom socialistického hospodárstva podľa § 2 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. len vtedy, ak páchatel koná úmyselne. Vzhľadom na obhajobu obvinenej bolo potrebné náležite zistiť, či obvinená predražila občanovi O. Ch. vyčistenie obleku a pláštá úmyselne, alebo či sa tak stalo len v dôsledku jej omylu. Pre ten cieľ bolo treba objasniť, či obvinená skutočne z vlastnej iniciatívy písomne i telefonicky vyzvala poškodeného O. Ch., aby si prišiel pre peniaze, keď zistila chybu pri vyúčtovaní, alebo či sa tak stalo až potom, keď O. Ch. oznámil vec orgánom VB, prípadne potom, keď zistila, že si poškodený O. Ch. overoval cenu vyčistenia obleku a pláštá u majsterky čistiarne B. H.

Okrem toho, aj keby sa pri predražení uvedenej služby preukázalo úmyselné zavinenie obvinenej, okresný súd mal vzhľadom na menší rozsah predrazenia uvažovať, či stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť nie je zanedbateľný a či teda so zretelom na § 1 ods. 2 zákona č. 150/1969 Zb. nejde len o porušenie pracovnej disciplíny, ktoré možno postihnúť podľa § 76 a nasl. Zákonníka práce. Preto však bolo treba objasniť, či išlo na prvý prípad predrazenia služieb zo strany obvinenej alebo či už takúto činnosť opakovala a prípadne bola za ňu postihnutá disciplinárne, resp. orgánmi inšpekcie. V

takomto prípade by i pri malom rozsahu predrazenia mohol stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť dosiahnuť takú mieru, ktorú zákon predpokladá pri prečine.